

Andreja Nagode

Pogovor ob jaslicah

Deček je obiskal svojega starega očeta, ko je ta ravno rezljal mogočne figure za jaslice. Nekatere so že stale dokončane na mizi. Mihec je sedel k dedu in ga z zanimanjem opazoval. Ker je bil utrujen, se je čez čas naslonil na rob mize in zaspal. Sanjalo se mu je, da so vse postave na mizi nenadoma oživele. Zelo je bil začuden, ko je ugotovil, da se lahko z njimi celo pogovarja. Ne da bi vzbujal pozornost, je lahko hodil med njimi. Skupaj s pastirji je tudi on vstopil v betlehemeski hlevček: približal se je jaslim in se zazrl v božje Dete.

Dete na slami pa je pogledalo njega. Mihca je prevzela čudna tesnoba in solze so mu stopile v oči. »Zakaj jokaš?« ga je vprašal Jezus. »Ker ti nisem ničesar prinesel,« je zašepetal. »Jaz pa bi vseeno rad imel nekaj od tebe,« je Otrok v jaslih nadaljeval pogovor.

Mihec je zardel od veselja. »Vse, prav vse, kar imam, bi ti želel podariti.« »Samo tri stvari, Mihec, bi rad od tebe,« je blago rekel Jezus.

»Moj novi plašč,« je deček navdušeno segel v besedo, »mojo električno železnico, knjigo?«

»Ne,« je odvrnilo Dete v jaslih, tega ne potrebujem. Nisem zato prišel na svet. Od tebe želim nekaj drugega.«

»Kaj torej?« ga je Mihec gledal poln pričakovanja.

»Podari mi tvojo zadnjo šolsko nalogo,« reče Jezus čisto potih, da ga nihče drug ne bi slišal.

»Jezus,« je zastokal Mihec ves v zadregi ... Čisto k jaslim se je sklonil in zašepetal: »To nalogo je vendar učitelj ocenil nezadostno.«

»Saj ravno zato jo hočem, Mihec, **vedno mi prinesi vse tisto, kjer spodaj stoji: nezadostno.** Mi lahko to obljubiš?«

»Zelo rad,« mu je odvrnil deček, medtem ko je Jezus že nadaljeval: »Toda od tebe hočem še drugo darilo.« Ves nemočen ga je Mihec gledal, ko je Otrok spet spregovoril: »Tvoj lonček za mleko.«

»Nemogoče ... Tega sem vendar danes razbil!« »**Vedno mi prinesi vse, kar si v življenju razbil in polomil,** da bom lahko zacelil in popravil. Mi lahko daš tudi to?«

»Ah, to je težko ... Mi boš pomagal?« Jezus je prikimal in se nasmehnil: »Še tretja želja, Mihec! Sedaj mi izroči še odgovor ki si ga dal mami ko te je vprašala, kako se je lonček razbil.« Zdaj je deček naslonil čelo na rob jasli in bridko zajokal. »Rekel sem ...« je hlipajoče izdaval, »... rekel sem mami, da se je lonček prevrnil, toda v resnici ...sem ga v jezi nalašč zabrisal po tleh.«

»Tako, Mihec, **prinesi mi vedno tudi vse tvoje laži, tvojo trmo in vse hudo, ki si ga storil.** Če mi boš vse to dal, ti bom lahko pomagal. Sprejel te bom v tvoji slabosti in ti vedno znova odpustil ... Sprejmeš od mene ta dar?« In deček je poslušal, gledal in strmel ...

Pogoji uporabe:

Gradivo lahko uporabljate za delo v skupinah, pod pogojem, da ne gre za komercialno uporabo. Za te namene ga lahko prosto reproducirate in predelujete, vendar morate pri tem navesti avtorja originalnega gradiva. Brez dovoljenja gradiva ni dovoljeno objaviti v tiskanih, elektronskih ali katerih koli drugih medijih.